

THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 10

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 28/05/1999

Các vị đồng học, chào mọi người. Hôm qua giảng đến “*thị dĩ thiên địa hữu tư quá chi thân, y nhân sở phạm khinh trọng, dĩ đoạt nhân toán*”.

Những điều này đều là sự thật, tuyệt đối không phải Phật Bồ-tát, cổ thánh tiên hiền dùng phương thức này để khuyên dạy người đời đoạn ác tu thiện. Nếu chúng ta dùng thái độ như vậy để nhìn sự việc này, vậy thì sai rồi, không biết được những lời của bậc thánh hiền nói đều là lời chân thật, nhất định không vọng ngữ. Phương pháp, cách thức khuyên dạy người đời rất nhiều, nhất định không thể dùng đến phương pháp giả dối không thật. Bởi vì người thế gian chỉ cần phát hiện bạn nói dối một lần thì về sau dù nói gì đi nữa họ cũng không tin. Trên thế giới có rất nhiều quốc gia, như nước Mỹ, Úc cũng là như vậy, bạn làm việc với cơ quan đoàn thể nhà nước, chỉ cần có một lần lừa dối, nói dối, họ sẽ ghi chép lại trong hồ sơ, về sau bạn có nói gì thì người ta cũng không tin. Pháp thế gian mà còn như vậy, huống hồ chư Phật Bồ-tát, những đại thánh đại hiền này; lời của các ngài nói, chúng ta phải nỗ lực mà phụng hành. Nhưng mà Phật Bồ-tát đã từng nói cho chúng ta biết, trời đất tuy có những vị thần giám sát thiện ác người đời, nhưng nếu như ý niệm của chúng ta chuyển đổi lại thì tình hình này liền hoàn toàn khác. Thánh nhân thế gian dạy bảo chúng ta: “*Khắc niệm tác thánh*”, niệm là vọng niệm, khắc phục vọng niệm thì bạn chính là thánh nhân. Mà thiên địa thần minh đối với thánh hiền nhân thì không có chuyện không tôn kính, không có chuyện không bảo hộ, tình hình liền hoàn toàn không giống nhau nữa! Đến cảnh giới của Phật Bồ-tát thì càng cao hơn. Trong chú giải, có một đoạn trích dẫn từ kinh Hoa Nghiêm, phía sau là giải thích của tổ sư đại đức, dạy bảo chúng ta công phu khắc kỷ phải từ chỗ khó khắc phục nhất mà dụng công, khắc kỷ chính là sửa đổi lỗi lầm, thay đổi bản thân. Chính chúng ta phải phản tỉnh, ở trong đời sống

thường ngày, lỗi lầm nào là lớn nhất thì từ ngay chỗ lỗi lầm lớn nhất đó mà bắt tay vào. Lỗi lầm lớn, rất khó sửa mà chúng ta đều sửa được thì lỗi lầm nhỏ sẽ dễ dàng.

Đặc biệt là trong hoàn cảnh hiện nay này, chúng ta xem thấy truyền thuyết thời xưa, hiện nay kiểu truyền thuyết như vậy rất nhiều, trong thành phố thường có thể xem thấy, dường như đều tập trung vào năm 1999, 2000, 2001, trong ba năm này thế gian sẽ xảy ra tai nạn rất lớn. Tai nạn từ đâu đến vậy? Do ác nghiệp của chúng sanh chiêu cảm đến, đây là lý của cảm ứng. Truyền thuyết chưa hẳn là thật, thế nhưng chúng ta tỉ mỉ quan sát xã hội này, thế đạo nhân tâm, lòng người bất thường, họ bài trừ hết thầy thiện pháp, hoan hỷ tiếp nhận hết thầy ác pháp. Người ta nghe thập thiện nghiệp đạo xong thì lắc đầu; tạo mười ác nghiệp thì họ gật đầu, bạn nói xem còn cách gì nữa? Tham sân si mạn, lừa dối người khác, niệm niệm đều muốn không chế hết thầy người, sự và vật, muốn chiếm hữu hết thầy người, sự và vật, đều làm những việc tổn người lợi mình. Thật ra tôi đã nói rất nhiều, tổn người khẳng định không lợi mình, họ đã hiểu sai! Cho rằng tổn người có thể lợi mình, kỳ thật tổn người là đã hại chính mình. Lợi ích hiện nay mà bạn đạt được rất ít, sau khi chết nhất định đọa tam đồ, cái khổ đó ắt phải chịu. Rõ ràng những đạo lý này, hiểu rõ sự thật này thì trước mắt chịu khổ một chút có kể là gì! Đời sau là phước báo trời người, càng thù thắng hơn là niệm Phật vãng sanh làm Phật, làm tổ; đây mới là lợi ích lớn chân thật. Nếu bạn muốn đạt được lợi ích chân thật thì nhất định phải sửa đổi lỗi lầm của bản thân, không thể không sửa, không thể không đổi.

Chỗ không giống nhau của hết thầy chúng sanh và chư Phật Bồ-tát là tâm Phật chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, từ bi, đó là tâm Phật, tâm Bồ-tát; còn phàm phu thì hoàn toàn trái nghịch lại với điều này; tâm phàm phu là tâm hư ngụy, tâm hư giả, tâm ô nhiễm, tâm cao thấp, tâm tự tư tự lợi. Chân thật sửa đổi thì phải sửa từ trong tâm, nếu như thật sự có được tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng thì nghiệp chướng từ vô lượng kiếp đều được tiêu trừ, giống như trong kinh Đại thừa thường nói: “*Tâm bao thái hư, lượng chu sa giới.*” Mọi người đều đã từng nghe qua, Phật dạy là “từ bi làm gốc, phương tiện làm cửa”, từ bi là tâm yêu thương chân thành, tâm yêu thương thanh tịnh, bình đẳng thì gọi là từ bi; tâm yêu thương này là tận hư không khắp pháp giới. Chúng ta xem thấy trong các tôn giáo khác cũng thường nói

“thượng đế yêu người thế gian”. Do đây có thể biết, hư không pháp giới chỉ có một thứ chân thật, chính là tâm yêu thương, có thể yêu thương hết thảy chúng sanh trong hư không pháp giới mới là chân thật yêu thương chính mình. Đạo lý, chân tướng sự thật, nghiệp nhân quả báo này, ở trong kinh đã nói được rất rõ ràng, rất tường tận. Chúng ta tu hành như vậy, quý vị nghĩ thử xem, những vị thần giám sát tội lỗi trong trời đất này, còn có thể ghi chép tội lỗi của bạn, đoạt đi phước thọ của bạn hay không? Không thể, cũng chính là bạn đã vượt qua phạm vi quyền hạn của họ. Chỉ cần bạn dùng vọng tâm, còn có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, vẫn còn muốn làm những việc không muốn người khác thấy thì bạn còn ở trong phạm vi quyền hạn của thiên địa quỷ thần, bạn không cách gì vượt qua họ. Việc này phải biết, phải hiểu được.

Trong chú giải nói về một đoạn công án, triều Minh có một người là tiên sinh Vương Dụng Dư, câu chuyện này kể rất dài, ý nghĩa cũng rất hay, rất đáng để chúng ta cảnh giác. Từ đoạn công án này, câu chuyện này là sự thật, không phải giả, hiểu được cái mà người thế gian gọi là “một miếng ăn, một hớp nước không gì không định trước”, ai định vậy? Là quả báo mà những gì chính mình đoạn ác tu thiện, tích lũy công đức đạt được. Tiên sinh Vương Dụng Dư ba đời tích đức, từ ông nội đến cha ông, rồi đến đời này của ông xưa nay chưa từng lừa dối người nào, dùng tâm thuần chánh để đối nhân xử thế, có thể xả mình lợi người, hoan hỷ giúp đỡ người khác, hết lòng hiếu đễ, cho nên sự tích của cảm ứng rất rõ ràng. Việc thi cử, công danh thời xưa, tham gia thi cử của quốc gia, chúng tôi cũng đã từng nghe người ta nói, tham gia thi cử có thể trúng tuyển hay không, nhân tố đầu tiên là âm công, chính là âm đức mà bạn tích, điều đầu tiên là âm công, tổ tiên người này nhiều đời tích âm đức, khi đến đời của họ liền phát đạt. Cho nên cát hung họa phước là do tu mà được, điều này phải hiểu, khi chưa minh tâm kiến tánh thì thấy đều là do tu đức, chúng ta phải đặc biệt lưu ý.

Hôm trước, tôi nghe nói pháp sư Tường Vân đột nhiên bị bệnh, nghe nói hiện giờ đang bất tỉnh nhân sự trong bệnh viện. Tại vì sao người xuất gia chúng ta ra đi, không thể sánh với người tại gia? Chúng ta ở nơi đây nhìn thấy người tại gia niệm Phật vãng sanh, tướng lành hiếm có. Năm ngoái, hội trưởng của hội Quán Âm Cứu

Khổ là Lâm Y Sanh vãng sanh, tôi có đi thăm ông, có rất nhiều đồng học các bạn đến trợ niệm giúp ông. Khi ông ra đi thần trí rõ ràng, ông nói với mọi người: “Tôi không nhìn thấy quý vị nữa, chỉ nhìn thấy một mảng kim quang”, ông liền ra đi. Việc thấy Phật, thấy Bồ-tát tiếp dẫn vãng sanh, chúng tôi nghe được rất nhiều, thậm chí đọc kinh niệm Phật có rất nhiều cảm ứng không thể nghĩ bàn. Những cảm ứng này chúng ta biết, nhưng chúng ta không nói, hễ dùng tâm chân thành mà tu học, đoạn ác tu thiện, sửa sai đổi mới, lão thật niệm Phật cầu sanh Tịnh độ thì nhất định được sanh.

Đoạn sau cùng này cũng nêu ra một câu chuyện nhỏ, thời nhà Tống ở chùa Quang Hiếu có một vị An Thiên Sư, ngài ở trong đình, ở trong thiền đình, nhìn thấy có hai người xuất gia đang nói chuyện, ban đầu hai người này nói chuyện, bên cạnh có thiên thần ủng hộ. Thế rồi không lâu sau, mấy thiên thần này, bỏ đi mất, sau khi đi rồi thì có một đám ác quỷ đến vây quanh lấy họ, nhổ nước bọt vào họ, mắng chửi họ. Đây là nguyên nhân gì vậy? Khi hai người xuất gia này nói chuyện với nhau, ban đầu là bàn luận Phật pháp nên thiên thần ủng hộ; sau khi bàn luận Phật pháp xong thì họ mang chuyện gia đình ra nói, nên thiên thần đi mất. Sau đó lại nói đến gì? Nói đến danh văn lợi dưỡng nên ác quỷ liền đến. Quý vị phải biết, khi khởi tâm động niệm, một niệm của bạn là chân thiện thì chư Phật hộ niệm, long thiên ủng hộ; một ác niệm vừa khởi thì ma quỷ liền kéo đến, yêu ma quỷ quái đều kéo đến. Cho nên bàn luận chuyện thế gian, đều bị quỷ thần khiển trách, nếu như nghĩ đến danh văn lợi dưỡng thì đây là tạo tội nghiệp. Chúng ta nghĩ xem ba nghiệp thân, khẩu, ý của con người thời nay đã tạo, nói thật ra so với hai người xuất gia này chỉ có hơn chứ không kém. Họ vẫn còn thảo luận Phật pháp, người hiện nay gặp mặt chỉ nói về danh văn lợi dưỡng, còn ai thảo luận Phật pháp? Thế nên thế gian này “pháp nhược ma cường”, chúng ta phải rõ ràng, hoằng pháp lợi sanh đâu có chuyện không gặp chướng ngại?

Chỉ cần chúng ta có tâm chánh, hạnh chánh, có được thời gian một ngày thì làm việc tốt một ngày; trong các việc tốt thì thù thắng nhất chính là hoằng pháp lợi sanh. Có một số người đến hỏi tôi, phải nên làm thế nào để xây dựng một đạo tràng? Xây đạo tràng không khó, khó là ở cái tràng đó có đạo hay không! Cái gì là đạo?

Nhất định phải giảng kinh. Ngày nay có rất nhiều người trên thế giới đến Singapore tham học, tán thán đạo tràng này. Đạo tràng này thù thắng hưng vượng. Tại vì sao nó hưng vượng, Tại vì sao nó thù thắng? Đạo tràng này mỗi ngày giảng kinh, một năm ba trăm sáu mươi ngày xưa nay không gián đoạn. Niệm Phật đường niệm Phật hai mươi bốn giờ không gián đoạn. Mỗi ngày đều như vậy, cho nên kéo đạo tràng này hưng vượng. Trên dưới mấy ngàn người không có ý kiến, chung sống hòa mục. Ngày ngày phải giảng, Phật là ngày ngày phải niệm. Nếu ba ngày không giảng kinh, ba ngày không niệm Phật thì ý kiến liền đến, mọi người liền nghĩ ngợi lung tung, mỗi người có phân biệt của mỗi người, mỗi người có chấp trước của mỗi người, vậy thì không phải là đạo tràng. Quý vị phải hiểu đạo lý này. Nhân tài hoằng pháp phải tích cực bồi dưỡng, nhân tài hoằng pháp bồi dưỡng từ chỗ nào mà ra? Là rèn luyện từ trên giảng đài mà ra. Bạn không thể mỗi ngày lên giảng đài thì bạn làm sao có thể giảng được hay? Nếu bạn muốn giảng một bộ kinh cho hay, giảng được thấu triệt thì mỗi ngày phải lên giảng đài luyện tập; thật hành khẩn, thật cung kính tiếp nhận sự phê bình, chỉ giáo của đại chúng, nỗ lực sửa sai đổi mới thì bản thân mới có thể tiến bộ. Thật sự muốn giảng được tốt, không những phải biết phương pháp kỹ xảo giảng kinh, mà còn phải có đạo tâm chân thật; mỗi chữ, mỗi câu đều lưu lộ ra từ trong tâm tánh, đó mới là thật. Đây chính là bản thân phải có công phu chân tu, không có công phu chân thật thì tuy bạn có những kỹ xảo này nhưng vẫn không thu được hiệu quả. Nhất định phải là tự hành hóa tha, chính mình tu hành có công phu thì mới có thể chân thật giúp đỡ người khác, mới có thể khởi tác dụng cảm ứng đạo giao. Câu này trong Cảm Ứng Thiên nhắc nhở chúng ta, cảnh sách chúng ta, làm cho chúng ta biết được, chân thật đúng như những gì người thế gian nói: “*Ngẩng đầu ba thước có thần minh*”, đây nhất định không phải là vọng ngữ, nhất định không phải là gạt người, chúng ta cần phải có sự cảnh giác, hết lòng nỗ lực tu học, hy vọng nâng cao cảnh giới của chính mình, vượt khỏi phạm vi quyền hạn của quý thân, vậy thì bạn thật sự đã thành công. Tốt rồi, hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng đến chỗ này.